

Publicerad 2024-01-08 20:49 av Peter G

## När jag sprang med vilda hästar

det händer ibland  
när jag blundar  
att jag minns  
saker

saker från min barndom

en sak jag minns  
särskilt väl  
är att jag alltid  
ville springa  
kan fortfarande  
känna det där härliga  
sprittandet i benen

och jag minns

en märkelig sommar  
då allt var  
så annorlunda  
himlen var liksom  
klarare blå  
och molnen svävade  
högre upp

lättare vitare

som förtrollade drömmar  
mellan mig och  
den glittrande solen

den sommaren  
sprang jag

med vilda hästar

vi sprang tillsammans  
över prunkande  
gröna ängar  
vi bara nuddade  
det gröna gräset

flög fram

känslan  
av frihet  
känslan  
av att sväva en  
bit över marken  
på magiska starka  
outtröttliga ben

vi sprang  
bara sprang  
full fart hela tiden  
ville se nästa gröna kulle  
känna vinden i våra manar  
hälsa morgonen när den smög  
sig upp vid horisonten

se solen stiga sakta  
bakom ekarnas lövverk

vi flög fram över stenmurar  
och nedfallna trädstammar

det gröna gräset  
doftade frihet  
bäckens porlande vatten  
bjöd på de  
vackraste toner  
släckte vår törst

Jag sprang med de vilda hästarna

den där sommaren

de tog upp mig i sin flock  
på nätterna låg  
vi under stjärnorna

de viskade saker  
i mina öron  
berättade  
magiska historier  
om förfädernas  
fantastiska äventyr  
och hur de alltid levat  
i perfekt harmoni  
med moder jord

vi sprang genom sommaren  
över ängarnas doftande blomster

vi sprang bortom tid och rum  
mot ett skymningsland  
på brinnande hovar

och de lätta  
mjuka molnen började  
sakta anta en annan  
lite mörkare färg

jag vet inte hur jag  
kom därifrån  
och hit  
genom tiden

men jag minns  
att en morgon  
när jag vaknade  
föll de första höstlöven

och de vilda hästarna fanns ingenstans

Peter G. 20240108

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter G med Poeter.se id #19558 innehar upphovsrätten